

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

3.2.2010

B7-0079/2010

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelsen fra den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

om Iran

Barbara Lochbihler, Isabelle Durant, Heidi Hautala, Emilie Turunen
for Verts/ALE-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om Iran

Europa-Parlamentet,

- der henviser til præsidentvalget den 12. juni 2009 og den efterfølgende uro i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til beslutningen af 27. november 2009 fra Styrelsesrådet for Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) om gennemførelse af sikkerhedsaftalen til ikke-sprednings-traktaten og de relevante bestemmelser i Sikkerhedsrådets resolution 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) og 1835 (2008) om Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Iran navnlig dem af 7. maj 2009 og 22. oktober 2009,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 29. oktober 2009 om menneskerettighedssituationen i Den Islamiske Republik Iran,
- der henviser til erklæringen om Iran fra Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2009,
- der henviser til det 4. interparlamentariske møde mellem Europa-Parlamentet og Iran, som skulle være blevet afholdt i Teheran den 9.-11. januar 2010, men som blev "udsat" fra iransk side,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

Demokrati og menneskerettigheder

- A. der henviser til, at der er alvorlige tegn på, at præsidentvalget i juni var forbundet med betydelig svindel, der henviser til, at dette førte til en omfattende protestbevægelse (den såkaldte "grønne bevægelse"), der henviser til, at massedemonstrationer inden for og uden for Iran er fortsat i de seneste måneder,
- B. der henviser til, at iranske sikkerhedsstyrker, revolutionsgarden, Basij-militsen og politiet har reageret ved at slå ned på protesten ved vilkårligt at arrestere tusinder af fredelige demonstranter og dissidenter, herunder studenter og akademikere, kvinderetsforkæmpere, fagforeningsrepræsentanter, advokater, journalister, bloggere, præster og fremtrædende menneskerettighedsforkæmpere i et tydeligt forsøg på at intimidere kritik og undertrykke meningsforskelle,
- C. der henviser til, at sikkerhedsstyrker desuden har øget deres systematiske chikane af medlemmer af religiøse mindretal, som f.eks. af baha'ier (hvoraf alle syv forhenværende ledere er blevet arresteret og for øjeblikket er anklaget) og sunnier, og har gennemført en kampagne med vilkårlige arrestationer og henrettelser af medlemmer af det kurdiske, azeriske, baluchiske og arabiske civilsamfund og politiske aktivister, der især henviser til,

at 21 kurdere for øjeblikket sidder på dødsgangen,

- D. der henviser til, at snesevis demonstranter er blevet dræbt som følge af sikkerhedsstyrkernes angreb eller under tilbageholdelse, der henviser til, at tusinder er blevet tilbageholdt og omkring 300 aktivister stadig er i fængsel, der henviser til, at mange af de tilbageholdte angiveligt er blevet slået og tortureret og i nogle tilfælde udsat for seksuelle overgreb i fængsler og hemmelige detentionscentre, der henviser til, at hundreder af iranere, der har deltaget i demonstrationer, angiveligt har forladt landet af frygt for repressalier og leder desperat efter et sikkert tilflugtssted i nabolande og Europa,
- E. der henviser til, at det fremgik af en parlamentarisk undersøgelse, der blev afsluttet i begyndelsen af 2010, at viceanklageren Saeed Mortazavi direkte var ansvarlig for, at mindst tre arresterede personer omkom som følge af tortur og misrøgt i Kahrizak-fængslet,
- F. der henviser til, at Mohammad Reza Ali-Zamani og Arash Rahmanipour blev henrettet den 28. januar 2010, der henviser til, at disse var de første dødsstraffe, der blev gennemført over for personer, som af officielle kilder er blevet relateret til protestbevægelsen til trods for, at mindst en af dem, hvis ikke begge allerede var fængslet på valgtidspunktet, der henviser til, at mindst ni personer angiveligt er blevet idømt dødsstraf for påståede forbindelser til den grønne bevægelse,
- G. der henviser til, at domstolene i begyndelsen af august gennemførte en række skueprocesser af hundreder fremtrædende reformtilhængere og aktivister med åbenbart fremtvungne tilståelser i tv, der medførte, at nogle blev idømt lange fængselsstraffe og endog dødsstraf,
- H. der henviser til, at den 27. december 2009, som var den sidste dag for ashura-ritualet, blev Ali Mousavi, den 35-årige nevø til Hossein Mousavi, som var oppositionens hovedkandidat ved præsidentvalget i juni, skudt ned og dræbt og bevidst kørt over af en bil, hvilket viser alle kendetegn på et målrettet attentat med det formål at sende en alvorlig advarsel til hans onkel,
- I. der henviser til, at der den 8. januar blev gennemført et attentatforsøg på Mehdi Karroubi, oppositionens næstmest betydningsfulde kandidat ved præsidentvalget, med affyring af to kugler mod dennes bil, der heldigvis var skudsikker, mens medlemmer af Basij-militsen og revolutionsgarden samlede for at protestere mod Karroubis tilstedeværelse i Qazvin,
- J. der henviser til, at fysikeren Masoud Ali Mohammadi blev dræbt ved en bombeeksplosion, som mange mener, var en advarsel til universitetsprofessorer og studerende, som følge af at Mohammadi angiveligt spillede en vigtig rolle med at få 400 andre videnskabsfolk til offentligt at støtte oppositionslederen Moussavi, samtidig med at han opfordrede sine studerende til at deltage i en fredelig demonstration efter valget i juni,
- K. der henviser til, at Iran i kølvandet på massedemonstrationerne den 27. december 2009 beskyldte vestlige magter for at fremkalde urolighederne og udviste to britiske diplomater, tilbageholdte en svensk diplomat i 24 timer og påstod, at medarbejdere på den tyske ambassade aktivt havde støttet protestbevægelsen,

- L. der henviser til, at de iranske myndigheder efter valget har foretaget en omfattende og hyppig støjsending mod internationale radio og tv-net, mange internationale websteder, herunder Facebook og Twitter såvel som den lokale oppositions websteder og mobiltelefon tjenester i Teheran og dermed også skabte transmissionsproblemer i andre lande i Mellemøsten og endog i Europa,
- M. der henviser til, at russiske og europæiske virksomheder har leveret det nødvendige filtrerings- og støjsendingsudstyr til Iran, hvoraf noget af udstyret endog kan udgøre en sundhedsrisiko for befolkningen i nærheden disse installationer,

Det nukleare spørgsmål

- N. der henviser til, at Iran i strid med sin forpligtelse i henhold til ikke-sprednings-traktaten ulovligt har opført et berigelsesanlæg i nærheden af Qom og først oplyst IAEA om dets eksistens, lang tid efter at opførelsen var indledt; der henviser til, at denne overtrædelse af bestemmelserne giver anledning til mistanke om, at der kan være flere nukleare anlæg og undergraver endvidere tilliden til de iranske forsikringer om den rent civile karakter af det nukleare program,
- O. der henviser til, at EU, De Forenede Stater, Kina og Rusland for at finde en diplomatisk løsning på Irans nukleare program, har foreslået, at der indgås en aftale inden for rammerne af IAEA om at sende Irans eksisterende produktion af lavt beriget uran til Rusland og Frankrig med henblik på oparbejdning til brændselsstave for at sikre driften af den medicinske forskningsreaktor i Teheran,
- P. der henviser til, at der er forhandlinger i gang i FN's Sikkerhedsråd om skærpede sanktioner mod Iran som følge af, at Iran har forkastet dette forslag,

Demokrati og menneskerettigheder

1. udtrykker sin alvorlige bekymring over, at det iranske parlament eller den øverste leder ikke har gennemført nogen undersøgelse af den formodede omfattende valgsvindel i forbindelse med præsidentvalget i juni 2009, og mener, at legitimiteten af præsident Ahmedinejads embedsperiode i alvorlig grad kompromitteres til trods for hans bekræftelse af den øverste leder Khamenei;
2. giver udtryk for sin beundring over og moralske støtte til det mod, der er udvist af titusindvis af iranere, som fortsat risikerer deres professionelle karriere og liv ved at kræve øget frihed og flere demokratiske rettigheder i Den Islamiske Republik Iran;
3. beklager, at den iranske regering og det iranske parlament åbenbart ikke er i stand til at reagere konstruktivt på de begrundede anmodninger fra en ung, veluddannet og dynamisk generation af iranere, som for længe har set deres ønsker om en økonomisk og social udvikling blive undertrykt;
4. forfærdes over regeringens og/eller sikkerhedsstyrkernes mordforsøg på præsidentkandidater og medlemmer af deres familier og holder den øverste leder Khamenei ansvarlig for sikkerheden for iranske oppositionsledere;

5. fordømmer på det kraftigste sikkerhedsstyrkernes systematiske og brutale angreb på fredelige demonstranter og regeringskritikere såvel som lukning af aviser og tvungen lukning af menneskerettighedsorganisationers kontorer;
6. opfordrer de iranske myndigheder til øjeblikkeligt at løslade alle dem, der er tilbageholdt for fredeligt at have udøvet deres ret til ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed og undersøge og retsforfølge de regeringsemployer og medlemmer af sikkerhedsstyrkerne, der er ansvarlige for drab, misbrug og tortur af familiemedlemmer af dissidenter, demonstranter og tilbageholdte personer;
7. opfordrer de iranske myndigheder til at indstille anslagene mod arbejdernes protester og løslade de hundreder af arbejdere og fagforeningsfolk, der er blevet arresteret alene på grund af deres støtte til retten til kollektive forhandlinger eller i forbindelse med deres lovlige udøvelse af fagforeningsaktiviteter;
8. gentager sine opfordringer til det iranske retsvæsen til at udstede et moratorium for dødsstraf og utvetydigt forbyde henrettelser af mindreårige;
9. opfordrer de iranske myndigheder til øjeblikkeligt at standse praksis med skueprocesserne i tv og opfordrer det iranske parlament til at ændre iranske love, som giver regeringen mulighed for at nægte ret til en retfærdig rettergang som f.eks. tiltaltes ret til en passende juridisk repræsentation;
10. fordømmer de iranske myndigheders bestræbelser på at censurere de trykte medier og støjsending mod radio-, tv- og internettjenester som f.eks. BBC og opfordrer EU og dens medlemsstater til at behandle de internationale konsekvenser af disse metoder inden for rammerne af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU);
11. kritiserer kraftigt de internationale selskaber, og navnlig Nokia/Siemens, for at have leveret den nødvendige censur- og overvågningsteknologi til de iranske myndigheder og dermed medvirket til forfølgelser og arrestationer af iranske dissidenter;
12. betragter de iranske påstande om, at medarbejdere på de europæiske ambassader blander sig i indre anliggender, på lige linje med myndighedernes ofte anvendte metoder til at marginalisere iranske regeringskritikere ved at fremstille beskyldninger om kontakter med udenlandske regeringer og landsforræderi med henblik på at aflede opmærksomheden fra det forhold, at oppositionsbevægelsen er et ægte iransk fænomen;
13. mener, at et mere demokratisk Iran ville udgøre det væsentligste bidrag til en nedtrapning af konflikten i Mellemøsten og ville lede mod en mere forsigtig fremgangsmåde i det nukleare spørgsmål;

Det nukleare spørgsmål

14. beklager, at den iranske regering på ny har afvist alle forsøg på at finde et kompromis i det nukleare spørgsmål, og at Ahmedinejads styre åbenbart ønsker at udnytte spørgsmålet til at aflede opmærksomheden fra den interne krise i landet;
15. støtter Det Europæiske Råds tosporede fremgangsmåde og alle bestræbelserne på at finde

en langvarig forhandlingsløsning på det iranske nukleare spørgsmål; understreger, at yderligere sanktioner i forbindelse med den nukleare trussel ikke bør omfatte foranstaltninger, der har negative følger for den almindelige iranske befolkning;

16. gentager sin modstand mod anvendelsen af nuklear energi, især på grund af den indbyggede alvorlige risiko forbundet med dennes dobbelte civile og militære anvendelsesmulighed, og beklager de nukleare aftaler, der er indgået mellem De Forenede Stater, Frankrig og Indien, som trodser logikken i ikke-sprednings-traktaten, idet Indien som det eneste land med kernevåben får lov til at handle med nukleart materiale – herunder berigelse – med resten af verden, selv om landet ikke har undertegnet traktaten om ikke-spredning af kernevåben,
17. gentager sin opfordring til det iranske parlament og den iranske regering om at ratificere og gennemføre tillægsprotokollen og fuldt ud gennemføre bestemmelserne i den omfattende sikkerhedsaftale;
18. udtrykker sine dybe bekymring over præsident Sarkozys nylige politik vedrørende nuklear spredning i betragtning af risiciene forbundet med den indbyggede dobbelte anvendelsesmulighed af nuklear teknologi;
19. opfordrer Iran og de lande i Mellemøsten, som overvejer at investere i nuklear energi, til ikke at gentage de fejl, som mange af EU's medlemsstater har gjort ved at vælge en farlig og forældet teknologi; opfordrer i stedet disse lande til at udvikle alle former for moderne vedvarende energiteknologier og effektivitets- og opbevaringsmetoder;
20. gentager sin opfordring til alle stater med atomvåben til at gøre en øget indsats for at reducere antallet af nukleare sprængladninger, gradvist at afvikle den rolle, som atomvåben spiller inden for sikkerhedspolitik, og fremme en atomvåbenfri zone mellem Europa og Mellemøsten;

De fremtidige forbindelser mellem EU og Iran

21. opfordrer i forbindelse med Rådets drøftelser om yderligere sanktioner mod Iran til at overveje en udvidelse af listen over enkeltpersoner, der er underlagt visaforbud og fastfrysning af deres aktiver, til at omfatte de ledende medlemmer af sikkerhedsstyrkerne, som er ansvarlige for de repressive foranstaltninger, der blev truffet som følge af det omstridte præsidentvalg;
22. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe øjeblikkelige foranstaltninger med henblik på at forbyde eksport af overvågningsteknologi fra europæiske selskaber til regeringer og lande som Iran, hvor denne teknologi kan anvendes til overtrædelse af menneskerettighederne;
23. opfordrer Kommissionen og Rådet til at træffe yderligere foranstaltninger under EIDHR og den europæiske migrationspolitik med henblik på aktivt at beskytte de iranske menneskerettighedsforkæmpers sikkerhed;
24. opfordrer Rådet og Kommissionen til at begrænse medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer i Teheran og med udsigt til oprettelsen af en tjeneste for EU's optræden

udadtil at rationalisere EU's og medlemsstaternes aktiviteter ved at etablere en EU-delegation i Iran;

25. understreger betydningen af en fortsat dialog med Iran på alle niveauer og navnlig med civilsamfundet; beklager, at de iranske parter udsatte besøget fra Europa-Parlamentets delegation, og håber, at den iranske regering og det iranske parlament reviderer sit standpunkt vedrørende direkte kontakter;
26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for FUSP, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's Sikkerhedsråd, FN's Menneskerettighedskommission, Den Islamiske Republik Irans regering og parlament.